

άπαλός και ἤρχισαν ἕκαστος νὰ κόπητῃ ἐξ αὐτοῦ ἐν τεμάχιον και νὰ τὸ φέρη εἰς τὸ μέρος τοῦ κύκλου, τὸ ὅποιον ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὡς τὸ κατάλληλον πρὸς γεφύρωσιν, και ἐκεῖ κατέθετεν ἕκαστος τὸ φορτίον του, ἕως οὗ πράγματι ἐσχηματίσθη τεῖχος. Μετὰ τοῦτο ἐδόθη ἡ διαταγὴ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς τάξεις των, και τούτου γενομένου ἐν τάξει ἐπέπεσαν κατὰ τῶν γλυκυσμάτων, διελθόντες διὰ τῆς οὕτω κατασκευασθείσης γεφύρας ἄνω τοῦ κύκλου τοῦ πετμεζίου, και εἰς ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας κατεκερμάτισαν ἐν τῶν γλυκυσμάτων ὑπ' αὐτὰ τὰ ὄμματα τοῦ μαγείρου, ὅστις ἐκ περιεργείας κινούμενος ἀφῆκε τοὺς ληστὰς τούτους νὰ λεηλατήσουν τὸ ἐρμάριόν του.

Πῶς ἔγραφαν τὰς ἐπιστολάς και τὰ ἀρχαῖα τῶν οἱ Ἀρχαῖοι Χαλδαῖοι και Βαβυλώνιοι.

Ἐλάμβανον τεμάχιον πηλοῦ, τὸ ἐπίεζον ἕως οὗ ἐσχηματίζετο εἰς πλίνθον ὁμοίαν μετὰς ἐν χρήσει σήμερον. Ἐπειτα ἐπίεζον τὴν σφραγιδα τοῦ Κράτους, ἢ τοῦ γράφοντος εἰς τὸ μέσον τῆς πλίνθου. Μετὰ τοῦτο διὰ σκληροῦ ἐργαλείου ἔγραφον ἄνωθεν και κάτωθεν τῆς σφραγιδος ὅ,τι ἤθελον ἐμπήρουντες ὡς σφῆνα τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο εἰς τὸν πηλόν. Κατόπιν ἔθετον τὴν πλίνθον εἰς ἐπὶ τούτῳ κατασκευασμένους κλιβάνους και ἐψήνητο — Τελευταῖον ὡς φάκελλον μετεχειρίζοντο πάλιν πηλόν, ἀλλὰ εἰς τὸ πάχος φύλλου λεπτοῦ μετὰ τοῦτο δὲ περιεκάλυπτον τὴν πλίνθον, γράφοντες ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος τούτου ἀντίγραφον τῆς ἐπὶ τῆς πλίνθου γραφῆς, τὴν ἔθετον πάλιν εἰς τὸν κλιβάνον πρὸς στερεοποίησιν και οὕτω εἶχον μίαν ἐπιστολὴν ἢ ἐν δημοσίῳ ἔγραφον μετὰ τὸν φάκελλον του. Τοιαῦτα πλίνθοι εὑρέθησαν εἰς τὰ εἰρήπια τῆς Βαβυλωνῶνς πόλεως, εἰς αὐτάς δὲ εὑρέθησαν γεγραμμένα διάφοροι ἐκθέσεις πολέμων, μαχῶν, διαταγμάτων, συμφωνιῶν, ἀγοροπωλησιῶν και ἄλλων κοινωνικῶν και οἰκογενειακῶν πράξεων. Ἡ γλῶσσα, εἰς τὴν ὅποιαν εἶναι γεγραμμένα ταῦτα, καλεῖται Ἀκκαδιανή. Ἐπειδὴ δὲ ἐγράφετο μετὰ σκληρῶν σφηνοειδῶν ἐργαλείων, τὰ γράμματα ἔχουν τὴν μορφήν σφηνῶν και διὰ τοῦτο καλοῦνται σφηνοειδῆ.

Κατ' ἀρχὰς οἱ ἀρχαιολόγοι ἦσαν εἰς ἀπορίαν τί νὰ περιεῖχον αἱ πλάκες αὐταί, ὅπως εὑρέθησαν εἰς τι μέρος μετὰ τοιούτων πλακῶν, ἀλλὰ πλάκες γεγραμμένα εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἀσσυριακὴν γλῶσσαν. Τοῦτο ἔκαμε τὸν Σιρ Ρόλινσον νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἦσαν ἀντίγραφα τῶν σφηνοειδῶν γραμμάτων και λοιπὸν ἤρξατο σπουδάζων και παραβάλων τὰ δύο ταῦτα εἶδη τῶν πλακῶν, ἕως οὗ τέλος κατώρθωσε νὰ ἀνεύρῃ ὀλόκληρον τὸ ἀφάβητον τῶν σφηνοειδῶν γραμμάτων, και ἔκτοτε αἱ πλάκες αὐταὶ ἀναγνωσκονται μετὰ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν, μετὰ τὴν ὅποιαν και τὰ ἀρχαῖα χειρόγραφα τῆς Ἑλληνικῆς ἢ ἄλλης τινὸς ἀρχαίας γλώσσης.

Πολλὰ τῶν πλακῶν τούτων παριστάνουν εἰκόνας ἀνθρώπων, θηρίων μαχῶν κ.λ. Ἄλλα περιέχουσιν, ἱστορίας ἡρώων, θεῶν ἔταν δ' αἱ ἱστορίαι αὐταὶ ἦσαν μακρὰ, ἥτο ἀνάγκη νὰ γείνη χρήσις μεγάλου ἀριθμοῦ πλα-

κῶν, και ἐπειδὴ δὲν εἶχον ἀριθμούς, διετήρουν τὴν σειράν τῆς ἱστορίας, ἐπαναλαμβάνοντες εἰς τὴν ἐκάστην ἐπομένην πλάκα ἐκτὸς τοῦ τίτλου τῆς ἱστορίας ἢ διηγήσεως και τὰς τελευταίας λέξεις τῆς προηγουμένης πλακῶς. Εἰς περιστάσεις ὑπὲρ τὰς 100 τοιαύτας πλάκας ἐχρειάσθησαν.

Εἰς τὰς πρωτεύουσας πόλεις ὑπῆρχον μεγάλαί Βιβλιοθήκαι εἰς τὰς ὁποίας αἱ πλάκες αὐταὶ ἐφυλάττοντο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν βιβλιοθηκαρίων. Ἦτο δὲ κατάλογος τῶν πλακῶν τούτων εἰς πλάκας πάλιν, και πρὸς εὐκολίαν ὑπῆρχον μικρότεραι ὠσείδεις πλάκες περιέχουσαι τοὺς τίτλους τῶν διαφόρων σειρῶν τῶν συγγραμμάτων.

Αἱ πλάκες αὐταὶ ἦσαν διευθετημένοι κατὰ τὰ ζητήματα, περὶ τῶν ὁποίων ἐπραγματεύοντο. Ὁ Ἀβραάμ πιθάνον νὰ ἐπισκέφθη μίαν τοιαύτην βιβλιοθήκην εἰς τὴν Οὐρ τῶν Χαλδαίων, και νὰ ἀνέγνωσεν εἰς αὐτὴν ταύτας τὰς πλάκας, αἱ ὁποῖαι ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὰς ἡμέρας μας και μελετῶνται μετὰ τὴν ζέσιν ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων. Ὅταν οἱ σωροὶ ἠνοίχθησαν, διότι εἰς τοιούτους χωματώδεις λοφίσκους εὑρέθησαν αὐταί, ἐφαίνοντο ὡς ἐψημένα βιβλία. Εἰς πολλὰ μέρη εὑρέθησαν συντετριμμένα ἀλλὰ τὰ διασκορπισμένα τεμάχια, μετὰ μὲν μεγάλην προσοχὴν συνημολογήθησαν αἱ πλάκες αὐταί, ἀλλ' εἰς μέρος τι τῶν πλακῶν τούτων εὑρέθησαν και ἄλλαι πλάκες και οὕτως ἀπετέλεσαν τελείας σειράς.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Τὸ ἔργον μετὰ τῶν τυρῶν ἐν Συρίᾳ εἶνε λίαν ἐνδιαφέρον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τυρῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἶνε ἀρκετὰ μέγας. Ὑπάρχουν ἐν τούτοις μερικὰ σχολεῖα τυρῶν εἰς τὸ Βεροῦτη, Δαμασκὸν και Τύρον. Ἡ τυρὸς ἐξ ἄλλου ἔχει τοῦτο τὸ καλὸν ὅτι δίδει τὸ προνόμιον εἰς τοὺς διδασκάλους τῶν τυρῶν νὰ εἰσέρχονται εἰς Μωαμεθανικὰς οἰκογενεῖας και ν' ἀναγιώσκουν εἰς αὐτάς τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Εἰς ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων μαθητῶν τῆς ἐν Βεροῦτῃ σχολῆς τῶν τυρῶν ἀφοῦ συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἐδιμβούργου προσελήθη ὡς ποιμὴν εἰς τὴν Πρεσβυτεριανὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κνὸξ ἐν Ἀμερικῇ.

— Ὑπάρχουν ὀλίγα θέσεις και ἐπαγγέλματα τώρα ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς τὰ ὁποῖα αἱ γυναῖκες δὲν εἰσῆλθον. Ἡ στατιστικὴ ἀναγράφει ὅτι 347 γυναῖκες μετέρχονται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σιδηροδρόμου, περὶ τὰς 10,000 γυναικῶν εἶνε βιβλιοδέται, 3,000 περίπου τυπογράφοι, 124,000 διδασκάλισσαι, περὶ τὰς 2,300 κατέχουν δημοσίαν θέσιν ὡς γραμματεῖς ἄνω τῶν 1,400 εἶναι ζωγράφοι, 38,000 ὡς ἔγγιστα ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν ἱατρικὴν, περὶ τὰς 500 εἶνε ἐκδοταί, συνθέται και συντάκται, και περισσότεροι ἀπὸ 1,300 καταγίνονται εἰς διάφορα τμήματα τῆς φωτογραφίας.

— Σχεδὸν τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀνθρωπότητος—ἢ διὰ νὰ ἐκφρασθῶμεν μετὰ ἀριθμοῦς 400,000 ἀνθρώπων — ὁμιλοῦν τὴν Κινεζικὴν. Ἡ Ἀγγλικὴ δὲ ὁμιλεῖται σχεδὸν ὑπὸ 100 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων.

— Ὁ Ἀστὴρ ἀρκυτοῦρος ἀπέχει τόσον ἀπὸ τῆς γῆς μας, ὥστε τὸ φῶς τοῦ ὀπίου ἡ ταχύτης εἶναι . . . μιλία κατὰ δευτερόλεπτα ἐχρειάσθη νὰ φθάσῃ μέχρι ἡμῶν 200 ἔξ !

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῦ τῆς Γραφῆς ἀναφέρεται ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ὀνομάζονται *radε θεοῦ*;
2. Ποῦ δὲ ὀνομάζονται *κατοικητήριον τοῦ θεοῦ*;
3. Πῶς γνωρίζομεν ὅτι ὁ θεὸς μένει ἐν ἡμῶν ;

Συνδρομὴ « Παιδικῶν Διηγημάτων, » 8 κατ' ἔτος, ἐν Ἑλλάδι 40 λεπτ. ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ 60 λεπτ. ΣΗΜ. Ἐνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ Συντάκτου ἠγοργεῖν ἡ ἐκτύπωσις τοῦ φύλλου τοῦ 9βρίου.